

ved vore Møder. Det er af saa stor Betydning for *Kvindesagens* Vækst og Trivsel, at vore Kvinder — netop D. K.s Medlemmer — er vaagne, interesserede og udviklede nok til at have en Mening om de forskellige Spørgsmaal, der er oppe i Tiden. Det er af saa stor Betydning for Samfundet, at det gode, kvindelige Element kommer til at raade med, og derfor gælder det om, at Kvinderne ikke bliver Halen i Mændenes Partier, men at de kan gøre sig gældende som Kvinder.

Thi det er Drivfjederen til vort Arbejde for Kvinders Deltagelse i offentligt Liv, at vi tror, Kvinderne har en særlig Indsats at give. Det er Kvindernes Trang til at hjælpe, lede og støtte, hvor Støtte gøres Behov, det er deres varme Interesse for og Forstaaelse af Børn, af de gamle, svage, der faar dem ind i Arbejdet for Skolevæsen, Alderdomsforsørgelse o. lign.

Nu vil vi tænke først paa den store Almenhed, de meniges Rækker. Dem, hvortil ogsaa jeg selv hører, det er de fleste af os. Hvorledes skal vi arbejde for ret at komme ind i alle de sociale og politiske Spørgsmaal, og hvorledes faa andre med?

Det gælder først at faa Interessen vakt. Der er jo desværre saa mange Kvinder, hvis Tanker ikke rækker længere end Dagen og Vejen. Det er dem, der keder sig, blot de skal være en Times Tid alene. Deres eget Selskab er ikke saa interessant, deres Tanker ikke saa vidtrækkende, saa de kan have noget Udbytte af dem.

Det være langt fra mig at sige noget ondt om de kvindelige Haandarbejder, men naar man ser disse endeløse Broderier, det tager Maaneder at forarbejde, tænker man da alligevel ikke undertiden: »Ak, de skønne, spildte Kræfter!« Mænd tænker i al Fald ofte saaledes. En Mand har engang sagt: »Kvinderne tilbringer deres meste Tid med at klippe Huller i Tøjet og sy dem sammen igen, og det kalder de at arbejde«. Forstaar De hvilken Haan, der ligger i disse Ord?

Jeg tror, at hvis vi virkelig vil give Kvinderne Interesse for Samfundets Anliggender, saa er det ikke nok, at vi holder Foredrag om disse Ting, men vi maa lære dem at tage dem op i det daglige Liv.

Avislæsning tager altfor megen Tid i vore Dage. Bladene er fyldte af alt muligt Nyhedsstof, som jo egentlig ikke interesserer os det mindste — eller ikke burde interessere os. Hvad Glæde har vi af at faa at vide, at en Mand har brækket et Ben et Sted, et Par Heste kørt løbsk et andet o. s. v.? Man kan ikke bebrejde Bladene det, thi »saadan vil Folk nu engang

have det«. Men vi skal opdrage os selv til at springe alle disse Nyheder over, og læse det, der er mere lødigt. Se, kunde vi lære Folk ret at læse, saa vilde deres Interesse for Samfundet vaagne, og de vilde blive virkelig interesserede for, hvorledes Sagerne ordnes.

Saa behøver vi ikke at gaa og hale dem ud ved Haarene til Kommunevalg, thi saa vilde de af sig selv forstaa, at nu gjaldt det om at faa Sagerne i Hænde paa de rette Folk, saa Børnene kunde faa en god Skole at gaa i, de syge et godt Sygehus at ty hen til, og Skatterne noget mindre trykkende for os alle. Lær Kvinderne at læse paa rette Maade — og Mændene med — saa vil meget blive anderledes.

Men inden vi naar saa vidt, hvad skal vi, D. K., da gøre for at faa Kvinderne med. Vi skal jo have Byraads- og Sogneraadsvalg til Vinter, og Sagen er aktuel. Vi maa vise, at vi har forstaaet vor Pligt og vore Opgaver paa rette Maade. *Hvis Kvindernes Deltagelse i de kommunale Valg gaar tilbage, kan det skade os umaadeligt, det er Vaaben i Hænde paa vore Modstandere.*

Vi maa purrrre Kvinderne ud og lære dem, at det er deres *simple Pligt* at gaa op og stemme ved de kommunale Valg. Alene det at komme til Valg giver Interesse, de begynder at spørge sig for, og det er jo som bekendt den første Begyndelse til al Visdom.

Men hvorledes skal vi faa Kvinderne i Tale. Vi kan dog ikke uden videre gaa ind i Husene — skønt maaske ogsaa det.

Her er det, jeg mener, det vilde hjælpe meget, om D. K. rundt om i sine Kredse kunde afholde nogle Kursus i Samfundslære. Det er ikke nok med Foredrag, dem hører de, gaar hjem — og glemmer dem. Det skal være Kursus med en paafølgende Spørgetime, hvor de selv kan faa Lov at spørge om, hvad de ikke forstaar. En saadan Spørgetime interesserer ogsaa alle dem, der ikke selv kan faa Munden paa Gled, det morer dem at høre andre, og saa vaagner Interessen.

Men det skal være et Kursus, hvortil man tegner sig og betaler forud. I Frederikshavn tog de 1 Kr. for Medl., 2 Kr. for Ikke-Medl. Det er utroligt, hvor det hjælper paa *Besøget*, naar Folk har betalt forud. Det har ogsaa den Fordel, at man i Forvejen kan beregne Indtægter og Udgifter ved et saadant Kursus.

Saadanne offentlige Kursus skulde holdes i hver eneste Kreds i hele Landet.

Men jeg tror, det var godt, om Distrikterne vilde holde noget, jeg vilde kalde for Instruktionskursus, beregnet paa de ledende